

1119821088,24

COBISS

Emajlirec

GLASILO DELOVNE ORGANIZACIJE EMO CELJE

LETO XXXII. - ŠT. 24 - 26. DECEMBER 1982

**vsem članom kolektiva,
upokojemcem
in poslovnim partnerjem
želimo srečno
in uspehov polno
novo leto 1983**

**družbeno politične organizacije
samoupravni organi
vodstvo delovne organizacije
in uredništvo glasila EMAJLIREC**

NOVO LETO – NOVA MOŽNOST

Ob Novem letu se nas običajno loteva zadovoljstvo. Zadovoljni smo, ker smo v tekočem letu dosegli določene uspehe, na probleme in težave skušamo vsaj začasno pozabiti, hkrati obljublamo in želimo sebi in drugim, da se bomo na odpravo nevšečnih slabosti odločno spravili v Novem letu. Kaj lahko rečemo ob prehodu v Novo leto 1983 v naši delovni organizaciji?

1. USPEHI V LETU 1982

- konec leta sta dočakala brez večjih skrbi za dober poslovni uspeh TOZD ODPRESKI IN AVTOKOLESA ter TOZD FRITE;
- TOZD KOTLI je pričel delati v novi tovarni – prva večja investicija delovne organizacije po dolgem času (!);
- TOZD RADIATORJI je uvedel proizvodnjo EMO Central 23;
- TOZD VZDRŽEVANJE IN ENERGETIKA je uvedel računalnik za reguliranje porabe električne energije;
- ustanovili smo nov TOZD skupnega pomena SERVIS IN TRGOVINA, ker je osnova za večjo skrb DO za dejavnost servisa in trgovine;
- EMO se je preko Zveze komunistov, Zveze sindikatov in Zveze socialistične mladine Slovenije dobro vključeval v

prelomne kongresne in druge aktivnosti subjektivnih sil v Jugoslaviji in Sloveniji;

- leto 1982 je spremljala bogata kulturna, športna in družbena aktivnost kolektiva;
- organizacijsko so nam uspeli akcije zaposlitve režijcev v proizvodnji in druge interventne akcije za izboljšanje rezultatov dela.

2. ALI LAHKO POZABIMO NA TEŽAVE, SLABOSTI, NEUSPEHE?

Dobro bi bilo, toda:

- poslovni rezultati se proti koncu leta slabšajo;

- probleme oskrbe smo uspešno reševali le v začetku leta, za tem vse teže in teže...

- **deviz** za lasten uvoz in odstopanje drugim je vseskozi odločno premalo, saj nikakor ne **uspemo pomembneje povečati izvoza**;

- večine delovnih obvez se še vedno lotevamo premalo odločno, prepočasi in premalo usklajeno;

- izkoristek dela je še vedno preslab;

- stroški rastejo prehitro in jih še vedno ne obvladujemo dovolj;

- TOZD POSODA mora modernizirati vsaj del proizvodnje, da bo tako lažje dosegala izvozne (in domače) plane, hkrati se mora za to organizacijsko in kadrovske ojačati;

- TOZD KOTLI mora s preusmeritvijo zagotoviti izkoristek

kapacitet nove Tovarne energetske opreme in doseči prve večje izvozne uspehe;

- TOZD EMOKONTEJNER ostaja še bolj kruto pred dokazovanjem novih programov na domačem in tujem trgu;

- TOZD ODPRESKI IN AVTOKOLESA je pred proizvodnjo novih koles;

- TOZD RADIATORJI se mora ob preusmeritvi tudi rezultatsko dokazati;

- TOZD FRITE mora z uvedbo suhega nanosa emajlov zagotoviti osnovo za trajnejše uspehe;

- TOZD ORODJARNA poslovno in razvojno ne sme stati na mestu;

- TOZD VZDRŽEVANJE IN ENERGETIKA ima obilo nalog pri reševanju zastojev in racionalnem trošenju sredstev v težkih gospodarskih pogojih;

- TOZD ERC dobi nov računalnik...

- novi TOZD SERVIS IN TRGOVINA se mora pričeti dokazovati...

– DSSS morajo še odločneje in v povprečju bolj zavestno in predano ciljem izvrševati svoje naloge pri preobrazbi posameznih TOZD in celega EMO.

3. RAZMIŠLJANJE O PROBLEMIH, TEŽAVAH IN SLABOSTIH NAS JE ŽE PRIPELJALO KREPKO V NAŠE PLANE ZA LETO 1983

Leto 1983 bo sigurno težko. Zunanji pogoji gospodarjenja ostajajo enako težki. Poleg znanih problemov v oskrbi proizvodnje se bodo pojavili verjetno še novi – celo na področju prodaje.

Ali smo na to kar nas čaka dovolj pripravljeni?

Na to odgovorimo lahko pritrdilno le tedaj, če imamo zastavljene rešitve za probleme in če smo sposobni rešitve tudi speljati v prakso! Glavne rešitve so znane in določene!

1. »Izvažati ali umreti«

EMO mora imeti mesečno vsaj 1 mio \$ konvertibilnega izvoza. Za to se morajo usposobiti vse funkcije v vseh delih DO;

2. **Problemi stroškov** vseh vrst se lahko obvladujejo samo z organizacijsko in plansko disciplino. Za disciplino smo odgovorni (ali smo sposobni?) vsi, najbolj pa vodje.

3. **Hitrejše spreminjanje** proizvodnje, tehnološke izboljšave, novi proizvodi, pravi normativi, inovacije... Vse to gre le ob odgovornem delu in sodelovanju vseh – posebej še odgovornih strokovnjakov in služb iz različnih področij.

Tudi za Novo leto 1983 vemo kaj nas čaka, vemo kaj hočemo doseči, da ne zastanemo pri preobrazbi naše delovne organizacije. Treba bo trdo delati, pametno delati in dobro sodelovati. EMO je sposoben ob primernem trudu vseh odgovornih služb, posameznikov, samoupravnih organov, družbeno političnih organizacij, tudi v letu 1983 dati nove lepote in moči svojima dvema levoma. Dokazovanje sposobnosti z rezultati v delu je moja želja članom kolektiva za Novo leto 1983. Še obilo sreče in zdravja vsem poslovnim in drugim prijateljem kolektiva, še posebej pa članom kolektiva, svojcem in upokojencem.

Glavni direktor
Franci GAZVODA, dipl. oec.

**NALOGE, KI NAS ČAKAJO
IN S KATERIMI SE ŽE DANES SPOPADAMO,
SO ZELO ZAHTEVNE IN
ZAHTEVAJO POPOLNO MOBILIZACIJO
VSEH SIL V NAŠEM DELOVNEM
KOLEKTIVU**

V novo leto

Da je življenje vrtljak,
ki vsakogar po svoje zavrti,
to bržkone opazi vsak,
ko ga v kolesje ulovi.

Spet se izteka neko leto,
pogled obrača se nazaj,
bilo je včasih tu pri nas kot ukleto,
da nisi vedel ne kam in kaj.

Precej težav se je nabralo,
ki nismo jim prišli do dna,
precej problemov je nerešenih ostalo,
pomaga vsak naj, ki kaj ve in zna.

Le delo, pamet, prava mera,
naj vodijo nas v novo leto,
in vedno znova dobra vera,
da bomo zmogli nadaljevati vse začeto.

Saj v nas je tolikšna življenjska sila,
uničiti je ni mogoče –
da nas bo še naprej vodila,
v tem novem letu in v bodoče.

ZAUPANJE V MOČ LJUDI

Če gre kaj iz izkušenj preteklosti posebej poudariti v tem, našem, nič kaj rožnatem trenutku, gre poudariti zaupanje v moč množic. Iz vsega našega povojnega razvoja lahko vedno znova izluščimo nauk, da je družba zmeraj polzela v večje ali manjše krize, kadar množice niso bile mobilne, ko so bile odturčene, ko so različne strukture spodbudile njihovo živo besedo, predvsem pa njihovo ustvarjalno akcijo. Tovariš Kardelj je iz vojnih izkušenj nenehoma poudarjal pomen ljudskih množic, kar nam mora biti kažipot, da nobena država, da noben sloj ne more biti kažipot, da nobena država, da noben sloj ne more nadomestiti moči ljudstva.

Smo sredi izredne politične in praktične bitke iziti iz hude gospodarske stiske, ki nas neusmiljeno pesti. Ta gigantski boj ne bo dal hitrih učinkovitih in trdnih uspehov, če vanj ne bo vključeno zelo prizadevano delo, mišljenje in ravnanje vsakogar, prav vseh poštenih, dobronamernih delovnih ljudi naše skupnosti. Če v njem ne bo prišla do izraza vsa moč ljudskih množic. Da

tega stanja ne bomo mogli reševati z nezavednimi srci ali z močnikom besed, ne s papirnato vojno in vse številnejšo administracijo, marveč predvsem z boljšim delom, večjo produktivnostjo, z disciplino, z varčevanjem, skratka s poštenim, modrim gospodarjenjem.

Samo strnjene vrste vseh dobronamernih delovnih ljudi, vseh samoupravljalcev, stremečih k istemu cilju, so in bodo porok za napredek, za trdnost in varnost naše družbe, za rast blagostanja.

In spet izkušnje iz moči ljudskih množic potrjujejo prepričanje, da je samo s socialističnim samoupravljanjem mogoča usmeritev za naprej. Obenem pa gre za spoznanje, da je socialistično samoupravljanje proces, ki nenehno terja naše teoretično in praktično izpopolnjevanje, ker je to naše, jugoslovansko dognanje in nikjer zunaj se o njem ne moremo ničesar naučiti. Pa tudi, da je to razvoj, v katerem nam ne bo ničesar podarjenega.

NAŠI JUBILANTI SO PRAZNOVALI

V naši delovni organizaciji je že tradicija, da jubilejne nagrade in priznanja za dolgoletno delo v kolektivu podeljujemo v dneh pred dnevom republike.

Tako se je tudi letos, v petek 26. novembra, zbralo v jedilnici obrata družbene prehrane prek 360 naših sodelavcev, ki v letošnjem letu praznujejo svoj delovni jubilej.

Vse življenje človeka je sestavljeno iz niza veselih, zanosnih, mirnih, srečnih, prijetnih in lepih ter žalostnih, nezaželenih in neprijetnih trenutkov, ki se

vrste drug za drugim po nekih na videz svojih zakonitostih, ne da bi ljudje sami kaj dosti lahko vplivali na njihovo zaporedje. Čudno se ti trenutki prepletajo med seboj in porazdeljujejo v prostoru in času. Medtem, ko se nekje slavi, veseli in uživa v uspehih in zmagovalstvu, drugod v istem trenutku vlada žalost, potrtnost, in brezup. Ko pa globlje razmišljaš o teh različnih trenutkih in občutjih, o njihovem izvoru, pa vendar ne moreš mimo ugotovitve, da je izvor človekove sreče in nesreče, veselja in žalosti, poleta in obupa topla vzpodbudna, razmišljujoča in odkrita beseda ali nesebična gesta sodelavca in prijatelja in kako porazna, uničevalna in onesrečujoča je lahko krivica, hinavščina, hudobija zavist in sebičnost.

Vsi sodelavci, ki so v petek slavili svoj delovni jubilej in ga skupaj skromno obeležili dobro vedo, da se je takšnih trenutkov v času njihovega dela v našem kolektivu zvrstilo nič koliko. Tako lepih, kot tistih drugih, manj lepih. Vendar so vedno znali premagovati vse napore in težave, pa najsi so prišli ti sodelavci od zunaj ali znotraj, znali

so se uspešno upreti vsem težavam, jih premagovati in vztrajati pri graditvi in razvijanju naše delovne organizacije.

Ljudje, kakršni so naši sodelavci, – jubilanti so najpomemb-

Ob podelitvi jubilejnih nagrad so nagradencem čestitali predsednik delavskega sveta tov. Milač Tomaž, predsednica Konference OOS tov. Breda Zupančič, glavni direktor DO Franci Gazvoda, pomočnik glavnega direktorja za kadrovske in samoupravno področje tov. Ingeborg Ahačič ter direktorji vseh naših TOZD.

Po končanem podeljevanju jubilejnih nagrad je sledila še skromna zakuska.

mo za vaš prispevek k napredku in čestitamo za dosežene uspehe z željo, da bi tako uspešno, zvesto in požrtvovalno kot doslej še nadaljevali za še boljši jutri ter, da bi svoje izkušnje, ki ste si jih nabrali v dolgih letih trdega dela v čim večji meri prenašali na mlajše sodelavce.

Predvsem pa vam želimo, da bi še naprej gradili odkrite, poštene, dobre medsebojne odnose, si s tem polepšali življenje iz naše delovne organizacije pa še naprej ustvarjali trden

Uvodoma je jubilate pozdravil predsednik delavskega sveta naše delovne organizacije tov. Tomaž Milač.

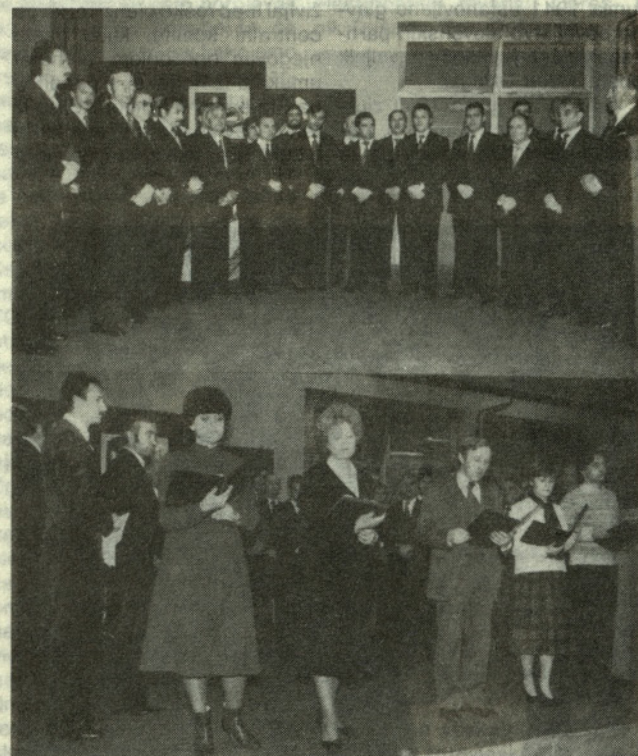
Nagradencem so čestitali predsednik DS DO tov. Tomaž Milač, predsednica Konference osnovnih organizacij zveze sindikata tov. Breda Zupančič, glavni direktor DO tov. Franci Gazvoda, pomočnik glavnega direktorja za kadrovske in samoupravno področje tov. Ingeborg Ahačič ter direktorji vseh TOZD.

nejši pogoj za uspešen razvoj vsake delovne organizacije. Delovni, vztrajni, poštene, tovariški in zvesti EMO ter pripravljeni skupaj ne samo slaviti uspehe, ki jih naši delovni organizaciji v njeni bogati zgodovini na najrazličnejših področjih tudi ne manjka, ampak tudi požrtvovalno, složno ter organizirano premagovati vse težave ter ustvarjalno razreševati probleme.

Eno, dve, tri in celo več desetletij so pomagali dograjevati EMO, razvijali so samoupravljanje in ga utrjevali, skratka to so delavci, ki živijo v delovni organizaciji v dobrem in hudem in ki vedno prispevajo svoj delež k nezadržnemu napredku.

Ime EMO in njegov zaščitni znak dveh levov je danes poznano širom po svetu kot sinonim za kvaliteto, visoko produktivnost in razvitost samoupravnih odnosov.

Podelitev jubilejnih nagrad in priznanj je spremljal tudi kratek kulturni program. V njem so sodelovali moški pevski zbor Svoboda pod vodstvom tov. Matjaža Železnika in recitatorska skupina naših sodelavcev (tov. Majda Lah, tov. Breda Svetina, tov. Srečko Centrih, tov. Alenka Zotel in tov. Rudi Lužar), ki je izvedla vezni tekst še neobjavljenih spominov tov. Petra Stanteta – Skale.

Podelitev jubilejnih nagrad in priznanj je spremljal tudi kratek kulturni program. V njem so sodelovali moški pevski zbor Svoboda pod vodstvom tov. Matjaža Železnika in recitatorska skupina naših sodelavcev (tov. Majda Lah, tov. Breda Svetina, tov. Srečko Centrih, tov. Alenka Zotel in tov. Rudi Lužar), ki je izvedla vezni tekst še neobjavljenih spominov tov. Petra Stanteta – Skale.

Zvestoba in pripadnost kolektivu v današnjih hudih gospodarskih razmerah izredno veliko pomeni. Zato naj se številnim čestitkam priključimo tudi mi in se vam v imenu vseh delavcev EMO še enkrat zahvali-

in prekaljen kolektiv, ki bo kos vsem težavam tudi v prihodnje.

Vsem pa, ki ste odšli v zasluženi pokoj, želimo še mnogo srečnih in zadovoljnih dni v krogu svoje družine, svojcev in prijateljev.

Ljudje, kakršni so naši sodelavci – jubilanti so najpomembnejši pogoj za uspešen razvoj vsake delovne organizacije. Delovni, vztrajni, poštene, tovariški in zvesti kolektivu tako v dobrem kot v slabem in pripravljeni v vsakem trenutku požrtvovalno, složno ter organizirano premagovati težave ter ustvarjalno razreševati probleme.

FRANC LESKOŠEK-LUKA

85-LETNIK

Ob 85-letnici Franca Leskoška-Luke, kovinostrugarja, sindikalnega aktivista, partijskega voditelja, partizanskega komandanta, nosilca visokih priznanj, častnega predsednika delavskega sveta delovne organizacije EMO

9. decembra je praznoval 85. letnico življenja prvi sekretar Komunistične partije Slovenije in prvi komandant slovenske partizanske vojske, narodni heroj Franc Leskošek-Luka. Rojen v delavski družini v Celju in izučen za kovinostrugarja, je od ranega otroštva spoznaval trdo proletarsko življenje ter se po številnih krajih in tovarnah avstro-ogrske monarhije in Nemčije kalil v borca za delavske pravice. Kot zagrižen sovražnik imperialističnih krojačev sveta je skusil najbolj trpke plati prve svetovne vojne, v kraljevini SHS pa namesto pričakovane radosti doživel še hujše razočaranje. Zato je bil spet sredi razburkanih delavskih akcij in vneto podžigal njihov organiziran boj proti socialnemu izkoriščanju in teptanju demokratičnih pravic. Tako ga je njegova proletarska zavest in zvestoba koristim zatiranih slojev leta 1926 pri-

Med vsemi imeni, od Franca do Lojzeta ali Petra Strugarja, mu je najljubše Luka. Med vsemi poklici, ki je je opravljal, od kovinostrugarja do vojaka, politika in gospodarstvenika hkrati, si je za svoj poklic izbral revolucionarno delo. Po zunanosti pa daje vtis strogosti, kot da bi hotel s tem prikriti pravo človeško preprostost in neposrednost, osebnost, ki pod trdo skorjo skriva mehko srce. Tako bi mor-

se je v posameznih krajih, delal, da si je zaslužil za preživljanje, in spet potoval. Seznanjal se je z delavci, njihovimi strokovnimi in političnimi vprašanji, sodeloval je na njihovih sestankih. Spoznaval je težnje, zahteve in težave delavskih gibanj v posameznih državah.

V Tovarni emajlirane posode ga po vrnitvi niso hoteli več zaposliti. Delo je dobil v ljubljanskem Saturnusu, kjer je tudi postal glavni delavski zaupnik. »Tam je delalo približno 400 delavcev, od katerih jih je bilo organiziranih le štirinajst. »Ker nas je bilo malo«, je pred četrto stoletja brskal po svojih spominih, »bi na volitvah izgubili. Med delavci pa sem razširil govorice, da so volitve tako ali tako neveljavne, nakar klerikalci niso sestavili protikandidatne liste. Po zakonu pa se je volila tista lista, ki je bila vložena. Tako smo jih prelisčili in na volitvah zmagali.«

Dinamičen sindikalni funkcionar pred vojno

V predvojnem delavskem gibanju je bil Franc Leskošek znan predvsem kot izredno dinamičen in aktiven sindikalni funkcionar. Leta 1933 je postal tajnik pokrajinskega odbora zveze kovinarskih delavcev, leto pozneje pa je bil izvoljen za predsednika strokovne komisije za Slovenijo, torej izvršnega organa združene delavske sindikalne zveze. V teh letih se je zanesljivo pojavljal povsod tam, kjer bi bil kakšen protestni shod, zborovanje ali stavka, kjer je bilo treba govoriti, prepričevati, spodbujati, osveščati.

Na zletu Svobod leta 1935 se je zbralo več kot 50.000 ljudi. »Tisti zlet je bil zelo zanimiv,« se spominja. »Celje je pokazalo veliko revolucionarnost. Vse mesto je bilo v zastavah, pred postajo smo peli internacinalo. Na zborovanju so ljudje zahtevali, naj govorim. Ko pa sem se le prebil do tribune in začel govoriti, so izklopili zvočnike, da me množica ne bi slišala.« Toda govoril je kljub temu, pa zelo re-

peljala v vrste KPJ, v kateri je potem še odločneje deloval za uresničevanje njenih osvobodilnih ciljev. Kot izkušen veteran delavskega revolucionarnega gibanja in sindikalni aktivist je bil na Čebinah leta 1937 izvoljen za sekretarja CK KPS, ves čas pa je ostal tesno povezan z delavci ter z jasno in neposredno besedo pridobival ljudi za obrambo pred fašistično nevarnostjo in demokratičnih svoboščin. Kot član najvišjih teles KPJ in tesen Titov sodelavec je tudi on prispeval k enotnemu delovanju KPJ in KPS in njuni povezanosti s temeljnimi plastmi ljudstva. Vse to je bilo odločilnega pomena za organiziranje in vodenje narodnoosvobodilnega boja, ko je tovariš Luka prav zaradi poznavanja ljudi in zaupanja vanje, zaradi dragocenih revolucionarnih izkušenj in zaradi zaupanja, ki ga je užival tako med ljudmi kot med vodilnimi sodelavci in soborci, spet uspešno opravljal najodgovornejše dolžnosti. Prav tako je po osvoboditvi, ko smo marsikje začeli svojo rast iz ruševin in brez izkušenj, z vsem žarom, zanj tako značilnim, dal od sebe vse svoje sposobnosti in znanje pa tudi prepotrebno vedrilo, ki mu je vedno pomagala na dolgi, težki, a gotovo lepi revolucionarni poti.

s 17. na 18. april 1937, je bil na ustanovnem kongresu KP Slovenije na Čebinah izvoljen za sekretarja KP Slovenije. Vodil jo je kot Lojze. Na svojem domu v ljubljanskih Mostah pa je sprejemal tudi takšne obiske, kot je bil gost, ki ga je k njemu poslal Edvard Kardelj. »Leta 1937 je bilo,« je dvajset let pozneje pripovedovala Lukova žena Marija, ki so jo vsi klicali Micka, »ko se je oglasil neznavec in povprašal za Luko. Ko sem mu povedala, da ga ni doma, mi je rekel, naj ga čimprej poiščem. In kaj sem hotela. Šla sem. Vedela pa takrat nisem, da je Tito. »Ko sta se z Lojzom srečala, mu je sporočil, da je izbran za člana politbiroja.«

Ko je bilo štiri leta pozneje – junija 1941 ustanovljeno glavno poveljstvo slovenskih partizanskih čet, je njegov poveljnik postal Peter Strugar.

»Bilo je 22. junija 1941 zjutraj, ko sem, kot ponavadi, poslušal radio. Ob novici, da je

Hitler napadel Sovjetsko zvezo, sem takoj sklical sejo centralnega komiteja, na kateri smo analizirali položaj in se odločili, da je nastopil trenutek, ko gremo v oboroženo vstajo. Ustanovili smo glavno poveljstvo, za komandanta so izbrali mene, Boris Kidrič je bil politkomisar, dr. Aleš Bebler pa načelnik štaba. Glavni štab je takoj izdal ukaz, da se prične z oboroženim bojem proti okupatorjevimu nasilju. In tako smo pričeli z organiziranimi pripravami na ustanavljanje čet, bataljonov.«

Tako kot pripovedi Franca Leskoška-Luke o poti na znamenito zasedanje v Stolice, s katerega se je vrnil z oteklimi nogami in brez nohtov na njih, pa o najtežjih časih, ki jih je preživljal med roško ofenzivo, ko se centralni komite, kljub vsem njegovim opozorilom, ni hotel umakniti iz Roga, ali s pohodom na Štajersko in Primorsko, so iz teh časov znane tudi anekdote o Luku. Brez njih skoraj ne more

da lahko na hitro opisali Franca Leskoška-Luko, moža, ki sodi med najizrazitejše osebnosti, zrasle iz delavskega gibanja.

Zanj se je to pravzaprav začelo tik pred prvo svetovno vojno. Leta 1913 se je vključil v sindikalno gibanje, ko je kot šestnajstleten fant že vedel, kaj pomeni delati deset ur dnevno, pa se vsako jutro ob petih napotiti iz rodne Celja peš v Žalec in kot vajenec dobiti zaušnice enkrat od mojstra, drugi od pomočnika.

Kovinostrugar je postal v Tovarni Emajlirane posode v Celju, kjer ga je tudi nemški lastnik Westen krstil za »ta dolgega boljševika«, saj je vedno za glavo štrlel iz vsakega delavskega spreveda. To se je dogajalo že po njegovi vrnitvi z italijanske fronte, kamor ga je mobilizirala avstrijska vojska, in iz vrst koroških prostovoljcev, ki so se bojevali za pravične slovenske meje. Takrat je bilo za njim že tudi dolgo potovanje od Pulja skozi Avstrijo, Češko, Poljsko, Nemčijo do Beograda. Ustavljal

Narodni heroj in častni predsednik delavskega sveta EMO tov. Franc Leskošek-Luka rad obišče naš kolektiv. Tako se je kot gost udeležil tudi otvoritvene slovesnosti naše Tovarne energetske opreme v Šentjurju, ki smo jo delavci EMO skupaj s šentjurskimi občani posvetili dnevu OF in delavskemu prazniku.

ostati noben zapis o tem srčno dobrem človeku, ki je hkrati rogovilež, kakor ga je poimenoval Tone Fajfar.

O velikanu med partizanskimi komandanti

Med najbolj znanimi je gotovo zgodba o Lukovi uniformi. Iz Ljubljane so mu jo poslali v enoto na Krki, ker pa je na zavoju pisalo »tovarišu komandantu«, jo je v roke dobil Franc Rozman-Stane, komandant II. grupe odredov. Odprl je zavoj in pripomnil: »Kaj le mislijo Ljubljancani, da morajo biti partizanski komandanti veliki?« »Norci mislijo, da me je v partizanih tako pobralo.«

Raje v tovarnah kot v pisarnah

Za prva povojna leta je bilo znano, da je bil, tako kot v letih pred njimi, raje v tovarnah kot v pisarnah. Tesno je z njegovim imenom povezano nastajanje ljubljanskega Litostroja, mariborskega TAM, valjarne bakra v Sevoju, tovarne kablov v Sve-tozarevu, pa zeniškega giganta, železarn v Nikšiču in Sisku, tovarne v Kragujevcu in vrste drugih.

»Ne, naloge, ki je ni mogoče izpeljati, ni,« je pripovedoval v Titovem Velenju, mestu, katerega današnja podoba je tesno povezana z zamislili in delom tovariša Leskoška. »Celo takrat ni nobena naloga neizpeljiva, ko so morale stroje za črpanje nafte upravljati nevesče roke... Ali pa, ko nam je tovariš Tito ukazal, naj med prvomajsko parado leta 1948 pelje čez Terazije naš tank. Prvi hip sem pomislil, da to ni uresničljivo. Telefoniral sem vsem direktorjem tovarn, o katerih sem mislil, da bi ga lahko naredili. Vsi so

odgovarjali, da je to čisto nemogoče. Ne vem, kako in zakaj, a povedal sem jim, da o tem ne bomo razpravljali. Pogovarjati se moramo, kako bomo to naredili. Minilo je šest mesecev in čez Terazije za delavski praznik ni peljal en tank, temveč jih je bilo pet – vsi so bili narejeni v naših tovarnah.«

Ukaz, da je tanke treba narediti, je dal kot minister za težko industrijo v vladi FLRJ. Prej je bil minister za industrijo in rudarstvo v prvi slovenski vladi. V tistih časih je odločno nasprotoval sleherni misli, da bi Litostroj, njegov ljubljeneč, postalo zvezno podjetje. Ljubljeneč lahko rečemo zato, ker je tovariš Luka že sredi Roga načrtoval bodočo tovarno. Obljubil je 700 odpuščenim delavcem ukinjene strojne tovarne še pred vojno.

Uradni in osebni konjiček: industrija

Brž ko je leta 1947 Franc Leskošek prišel v Beograd, je

izdal odlok, da Litostroj preide iz republiške v zvezno pristojnost. »Če ne bi tega storil, bi tovarna ostala majhna delavnica, ne pa veliko podjetje,« je leta pozneje to zgodbo komentiral bivši minister.

Pravi, da se nekako zlahka lotevajo graditve novih tovarn, čeprav nimajo zagotovljenega denarja. Kot je bil vedno prepričan, je vse, kar smo dosegli od vojne do danes, vredno vsega občeudovanja. Vendar bi bilo treba narediti konec takim investicijam. Pa tudi naša produktivnost, kljub prizadevanjem, še vedno le počasi narašča.

Ko je to govoril, je najbrž pomislil na vse tiste tovarne širom po Jugoslaviji, ki jih je obiskal. Njegov uradni in osebni konjiček je ravno industrija. Noben poznejši minister za to področje jih ne pozna tako dobro kot prav on. V časih po vojni pa tudi ni bilo večjega industrijskega podjetja v državi, katerega direktor ni bil pri Luki, mu razložil potrebe in težave ter poprosil za pomoč.

Vse, kar je kot človek in voditelj naredil, so mu, kakor sam pravi, narekovali notranji imperativi komunista in politika. Revolucionarno delo je postalo njegov poklic in vse, kar je delal, je služilo samo enemu cilju: zmagi revolucije in kasneje graditvi nove socialistične Jugoslavije. Je ena najizrazitejših osebnosti, ki je zrasla iz vrst delavskega gibanja. Nikoli se ni izneveril socialističnemu samoupravljanju. Vedno pa zna tudi prisluhniti ljudem.

Ob visokem jubileju so velikega revolucionarja, častnega občana našega mesta in častnega predsednika delavskega sveta EMO obiskali tudi glavni direktor naše delovne organizacije tov. Franci Gazvoda, predsednica konference osnovnih organizacij zveze sindikata delovne organizacije tov. Breda Zupančič in sekretar akcijske konference zveze komunistov EMO tov. Mirko Gorjup ter mu čestitali v imenu celotnega našega kolektiva.

Ob jubileju mu iskreno čestita tudi naše uredništvo.

VELIK DELOVNI USPEH

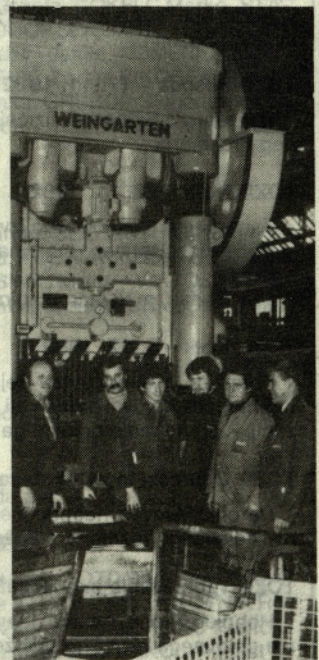
TOZD-VZDRŽEVANJE-ENERGETIKA-STROJNI OBRAT ter ELEKTROOBRAT je opravil za TOZD-POSODO-SUROVINSKI OBRAT eno od zelo pomembnih del in to generalni remont 400 tonske Weingarten stiskalnice ali kakor se danes uradno pogovarjamo, opravili smo remont stiskalnice inventarna števila 605.

Težko je danes smriti vse vtise kateri so se nam porojevali ob samem delu. Posebej še, če vemo, da vas zanima kako smo uspeli v teh težkih gospodarskih časih zavozlati problem nabave vsega potrebnega materiala, kako smo uspeli doseči solidne roke pri kooperantih, da je naše načrtovano delo lahko teklo sinhronizirano glede na postopek dela, glede na faze dela. Pri vsem našem delu se imamo zahvaliti Cinkarni Celje – TOZD-Teflon, Železarni Štore – obratu za obdelavo novih valjev, Železarni Ravne od nabave do kalilnice, Strojni tovarni Trbovlje za obdelavo delov-rezkanje, tovarišu Petrinu za vlivanje puš, tovarišu Renduliču iz Zgornjih Dupelj pri Kranju za uspešno trdo kromanje ogromnega glavnega cilindra v delu vlečne mize, TOZD Orodjarna za prizadevanje pri brušenju omenjenega cilindra, posebej še zato, da so imeli prisluh vključiti naše potrebe med svoj napeti program dela in ne nazadnje še zahvala RSC – Velenje, ter NIVO – Celje, ki so nam prišli na pomoč, da smo opravili demontažo glave, križne glave, ogromnih gonilnih koles na sodoben način s pomočjo avtodvigala.

Danes, ko je stroj s svojimi tonskimi deli skupaj smo se oddahnili ob ugotovitvi, da je remont uspel brez kakršne koli

nezgode. Delo je z veliko mero odgovornosti vodil skupinovodja tovariš Korošek Zvonko v sodelovanju s svojimi sodelavci Jančič Dušanom, Telič Mirom, Križan Mirkom, Jordan Ivanom, Zupan Stanetom, ter sodelavci iz konstrukcije.

Stiskalnica je moderno predelana z resnično dobro obliko varovanja za kar se imamo še posebej zahvaliti sodelavcu iz elektroobrata tovarišu Oprešnik Dušanu. Tov. Dušan je sa-

400-tonska stiskalnica WEINGARTEN v surovinskem obratu TOZD Posoda danes ponovno obratuje. Zelo zahtevna remontna dela je z veliko mero odgovornosti opravila skupina vzdrževalcev: Dušan Jančič, Mirko Telič, Ivan Jordan, Stane Zupan, Zvonko Korošek s sodelavci iz konstrukcije.

mostojno izdelal popolnoma novo krmilno omaro, ki omogoča novo krmiljenje na stiskalnici preko programatorja, kar je pa najbolj važno, angažiral se je ter vgradil v svoj sistem samo domači material, material, ki ga je možno dobiti vedno na našem tržišču.

Posebej pomembno se mi zdi, da moram omeniti naslednje: Ko je bilo potrebno obdelati tri tone težko kolenčasto gred nismo našli možnosti obdelave v celi Sloveniji, zaradi prevelikega premera oz. prevelike ekscentritete, ter izredne dolžine. Naši vrli fantje so stopili skupaj izmenjali izkušnje, ter se odločili, da opravimo delo sami in to na novo pridobljeni investiciji tj. stružnici PA-50. To delo je z veliko mero potrpežljivosti opravil naš sodelavec sedaj že v poklju tovariš Jordan Ivan. Dokazali smo, da je bil denar pravilno vložen v investicijo, ki nam pomaga reševati težave predvsem pa nam nudi možnost, da smo resnično manj odvisni od iskanja storitev zunaj delovne organizacije. Kolenčasto gred smo obdelovali pol-pol z načinom obdelave tako, da smo obremenilno mero pred seboj stružili ter na ta način omogočili nadaljnjo obdelavo ekscentrov. Delali smo z velikim rizikom. Riziko se je izplačal. Delo je bilo uspešno opravljeno.

Spremljanje uporabe sodobnih materialov je ena zelo pomembnih nalog ravno TOZD Vzdrževanje, kajti zavedamo se, da od vgradnje kvalitetnih materialov zavisi naše uspešno opravljeno delo za daljše roke. Vemo, da živimo v času ko bo možno nabavljati vedno manj investicijske opreme ter so roki vzdržljivosti strojnega parka izjemnega pomena. S sodelavci

iz Cinkarne smo ravno za »Weingartnerico« pogruntali vgradnjo novih bron-teflonskih vodil na glavi. Struktura vodil je porozna in kot taka zagotavlja izdatno mazanje. Kaj pa to pomeni ni potrebno posebej razlagati. Star pregovor pravi »Kdor maže, ta vozi«. S tem pa je tudi vse povedano. Še bi lahko našteval, vendar smatram, da je za obvestilo trenutno dovolj.

TOZD-VZDRŽEVANJE-ENERGETIKA se vključuje v vsa prizadevanja delovne organizacije v okviru izvozne politike. Smatramo, da smo dali velik, konkreten prispevek TOZD-POSODA s ponovno usposobitvijo 400

tonske stiskalnice. Mirno lahko tudi trdim, da je stiskalnica Weingarten sedaj nov stroj. Na njem smo zabeležili spominski datum 19. 11. 1982 tj. dan ponovnega zagona, datum uspešnega opravljenega remonta. Če je sedanji datum vtisnjen na ploščici 15. 3. 1964 držal osemnajst let bo upam, če se bodo upoštevali s strani upraviteljev s strojem higienski pogoji orodja, redno in pravilno mazanje, pravilno vpenjanje in pravilno obremenjevanje stiskalnice, potrebna naslednji datum generalnega popravila vtisniti na ploščici šele čez dvajset let.

Oštir Jože

AKTIVNOST PO 3 SEJI CK ZKJ

Izvoz je strateška opredelitev

»Centralni komite zahteva od komunistov in poziva delovne ljudi v organizacijah združenega dela in družbenopolitičnih skupnostih, naj se kar najbolj potrudijo, da bi izdatneje povečali izvoz, zlasti na konvertibilno področje. V ta namen bi se morali odločno zavzemati za to, da bi povečali proizvodnjo, predvsem na podlagi domačih surovin in reprodukcijskega materiala, in bi gospodarneje izkoriščali materialne in druge možnosti...«

To je del sklepov tretje seje CK ZKJ o izvozu, ki opozarja, kako nujne so spremembe v ekonomskih odnosih s tujino.

Ekonomski odnosi s tujino so področje, na katerem so osredotočene poglobitve naloge politike razvoja v prihodnjem letu. Zato so v programu vseh ukrepov za uresničevanje resolucije za leto 1983 (o katerem osnutku se te dni veliko razpravlja) na prvo mesto postavljeni ukrepi na tem področju. Ti ukrepi so ob devalvaciji izjemno pomembni za pospeševanje ekonomskih zvez s tujino, vendar lahko sami ob sebi le malo pomenijo, če ne bi predvsem z boljšim organiziranjem gospodarstva izvedli »preboj« na tuji trg.

Krepitev položaja delavca je merilo sindikalnega dela

V Beogradu je 14. novembra končal z delom 9. kongres Zveze Sindikatov Jugoslavije. Rezolucija 9. kongresa ZSJ poudarja predvsem nujnost krepitve samoupravljanja in doslednejše uresničevanje stabilizacijske politike. Krepitev samoupravljanja in dosledno uresničevanje stabilizacijske politike sta bistvena pogoja za stabilen in skladen razvoj naše skupnosti, za krepitev socialne in materialne varnosti, pa tudi za to, da bo delavec obvladoval družbeno reprodukcijo, je ugotovljeno v uvodu resolucije 9. kongresa Zveze sindikatov Jugoslavije. V resoluciji je poudarjeno, da je najvažnejše krepiti samoupravni položaj delavca in z doslednim uresničevanjem socialističnega samoupravljanja reševati probleme in težave ter zagotavljati nadaljnji uspešni družbenoekonomski razvoj naše države.

V naslednjem obdobju je najpomembnejše dosledno uresničevati politiko gospodarske stabilizacije, to pa pomeni več in učinkoviteje delati in varčevati.

Prav tako je zelo pomembno, da se breme stabilizacije enakomerno porazdeli na vse. Enotni pa si moramo biti glede tega, da resnične stabilizacije ne bo mogoče doseči, če ne storimo novih kvalitativnih korakov pri uresničevanju samoupravljanja.

Zaostriti je treba odgovornost slehernega posameznika in vseh družbenih subjektov za zaupana dela in naloge, prenehati je treba s prakso, da o odgovornosti govorimo posplošno in nekonkretno, da je videti, kot da so krivi vsi, to pa v praksi pomeni, da ni kriv nihče.

V resoluciji je rečeno, da delavci zahtevajo, da se okrepi enotnost delavskega razreda in da se odločno premestijo umetne ovire in zapiranja ter vse druge pregrade, ki so na poti povezovalju, združevanju in prizadevanjem, da bi skupno poiskali prave rešitve za uresničevanje enotnih delavskih razrednih interesov.

V razpravi na kongresu je bilo soglasno izraženo mnenje, da resno zaostaja akcija združevanja dela in sredstev, da pri

naložbah na primer ni ne odprtosti ne združevanja. Delavci v združenem delu pa ob tem po pravici pravijo: mi bi združevali, toda preveč je različnih ovir. To je resna kritika stanja, toda tudi resna podpora stabilizacijski usmeritvi, ki računa z neizrabljenimi možnostmi in materialno osnovo v naši družbi.

Resolucija nadalje zahteva dosledno delitev po rezultatih dela. Delavci proti solidarnosti, kadar gre za vpliv tistih dejstev, ki niso dovolsno od kolektiva, toda odločno so proti temu, da bi bil kdo sočuten od nedela in neodgovornosti.

Najodločnejše pa so proti izsiljeni solidarnosti s katero se prikriva nedelo, zaniknost, nesposobnost in zgrešeno kalkuliranje na račun drugih. Če popuščamo pri teh načelih, ne bomo mogli spremeniti odnosa do dela niti tam, kjer dobro delajo in jim jemljemo, niti tam, kjer slabo delajo, pa jim še dajemo.

Kongres v svoji resoluciji zahteva redno in pravočasno preskrbo delovnih ljudi in občanov z osnovnimi življenjskimi potrebščinami. Najvažnejše pri tem je, da je ta preskrbljenost enotna na vsem jugoslovanskem trgu.

V sklepnih dokumentih kongresa poziva in zavezuje članstvo, organizacije in organe zveze sindikatov, da s konkretnim usklajenim in odgovornim delovanjem uresničujejo z resolucijo sprejete naloge. Kot notranje gibalo in povezovalna sila naše samoupravne socialistične družbe bo ZSJ pripomogla, da se bodo idejno-politične opredelitve hitreje uresničevale v akciji za krepitev samoupravnega položaja delavcev in njihove odločilne družbene vloge.

Kongres je ob zaključku svojega dela izvolil tudi predsedstvo ZSJ. Za predsednika ZSJ je izvoljen Bogoljub Nedeljković, kateri bo opravljal funkcijo do izteka enoletnega mandata do maja prihodnjega leta.

9. kongres ZSJ je sklenjem z mislijo, da morata delo in ustvarjalnost postati temeljni vrednoti družbe.

Slavko ADAMIČ

Lov na lisico '82

Kljub temu, da jim je letos energetska kriza pošteno zagodla, se marljivi in prizadevni člani avto moto krožka LT EMO, tudi letos izvedli tradicionalni lov na lisico in sicer v soboto, 30/10-1982.

Akcije se je udeležilo 48 naših sodelavcev, večinoma s kolesi saj tudi lovcem ni prizanesla bencinska kriza.

Največ uspeha pri iskanju skritega avtomobila je imel tov. Anton Kerš iz surovinskega obrata TOZD Posoda.

Za uspešen zaključek akcije pa so poskrbele še članice gospodinskega krožka LT EMO, ki so vsem udeležencem lova na lisico pripravile še skromno zakusko.

NAŠE ČRNE TOČKE

Disciplinski ukrepi izrečeni v mesecu novembru in decembru 1982

Dne 22. 11. 1982, 17. 11. 1982 in 3. 12. 1982 so bili pred disciplinsko komisijo obravnavani naslednji kršitelji delovne obveznosti:

TOZD Posoda – 22. 11. 1982

Brković Rifet, malomarno izpolnjevanje del. dolžnosti, zapuščanje del. mesta in DO – prenehanje delovnega razmerja.

Kristan Stanko, neopravičen izostanek, uživanje alkohola med del. časom – prenehanje delovnega razmerja odloženo za čas 3 mesecev.

Draganović Ifeta, zapuščanje delovnega mesta in DO neopravičen izostanek – prenehanje delovnega razmerja odloženo za čas 3 mesecev.

Zdolšek Marjan, neopravičeni izostanki z dela – prenehanje delovnega razmerja odloženo za čas 3 mesecev.

Žaberl Roman, neopravičeni izostanki z dela, uživanje alkohola med delovnim časom – prenehanje delovnega razmerja odloženo za čas 6 mesecev.

Potecin Rolando, neopravičeni izostanki z dela – prenehanje delovnega razmerja odloženo za čas 6 mesecev.

Naraks Branko, neopravičeni izostanki, vinjen na delu, zapuščanje dela – prenehanje delovnega razmerja odloženo za čas 12 mesecev.

Rabrenović Slobodan, fizični obračun – prenehanje delovnega razmerja odloženo za čas 6 mesecev.

Cede Vlado, uživanje alkohola med delovnim časom – prenehanje delovnega razmerja odloženo za čas 12 mesecev.

Dujlovič Peter, neopravičeni izostanki z dela – prenehanje delovnega razmerja odloženo za čas 12 mesecev.

Florjanc Herta, neopravičena odklonitev delovne naloge – javni opomin.

Sljepčević Milka, neopravičena odklonitev del. naloge – javni opomin.

Bele Silva, prinašanje alkohola v DO – javni opomin.

Jurkovšek Ivan, neopravičeni izostanki z dela – javni opomin.

Kopič Boris, neopravičeni izostanki z dela – javni opomin.

Gregorc Darko, neopravičeno zapuščanje delovnega mesta – javni opomin.

Jazbinšek Igor, malomarno opravljanje delovnih nalog – opomin.

Lapornik Sandi, malomarno opravljanje delovne naloge – opomin.

Babič Martin, neopravičeno zapuščanje delovnega mesta in DO – opomin.

TOZD Posoda – 17. 11. 1982

Rabrenović Slobodan, fizični obračun – prenehanje delovnega razmerja.

TOZD Kotli – 22. 11. 1982

Tacer Martin, malomarno izvrševanje dela – javni opomin.

Podpečan Herman, malomarno izvrševanje dela – javni opomin.

Lah Štefan, malomarno izvrševanje dela – javni opomin.

TOZD Kotli – 3. 12. 1982

Polajžer Jože, opustitev dejanj s čimer se hudo ovira ali onemogoča delovni proces ali upravljanje v temeljni organizaciji – prenehanje delovnega razmerja.

TOZD Odpreski in avtokolesa – 3. 12. 1982

Duronič Milovan, neopravičeni izostanki z dela – prenehanje delovnega razmerja odloženo za čas 12 mesecev

TOZD Vzdrževanje in energetika – 3. 12. 1982

Hohnjec Zvone, neopravičeni izostanki z dela – prenehanje delovnega razmerja odloženo za čas 3 mesecev.

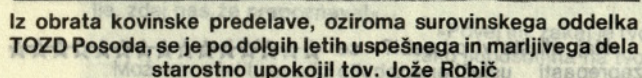
TOZD Emokontejner – 3. 12. 1982

Komerički Edvard, neopravičeno zapuščanje delovnega mesta – prenehanje delovnega razmerja odloženo za čas 6 mesecev.

Sedlarevič Dragan, neopravičeno zapuščanje delovnega mesta in DO – javni opomin.

Milič Božidar, neopravičeno zapuščanje DO opomin.

Pravna služba

Ovčar Fanika

Želim jim veliko delovnih in osebnih uspehov pri njihovem nadaljnjem delu.

Robič Jože

od 2. 11. 1982 do 26. 11. 1982

Na delo sprejeti:

LAZNIK Silva, NOVAK Ivanka, MITROVIČ Milena, GRAŠI-
NER Olga, VOLAVŠEK Zinka, GRAČNAR Marija, HOJNIK
Ivanka, KOŽUH Lilijana, TRUPEJ Angela, ZDOLSEK Fran-
čiška, BREČKO Metoda, ZGONEC Dragica, SLUGA Albina,
LISEC Jože, CVIRN Marjan, RATAJ Franc, MITROVIČ Marin-
ko, MARKOVIČ Franc, LESKOVŠEK Ivan, SIVKA Ivan, LAJČI
Radoslav, LUBEJ Mirko, KAUKOVIČ Rifat – Vsi TOZD Poso-
da; KEBLIČ Marija, SENIČAR Jožefa, ČOKELC Marko, STA-
LETIČ Gibe Dragoslav, PODGORŠEK Milan, HRASTNIK
Marjan, LEGENOVIC Sretko, URH Janko, KOMERIČKI Mar-
jan, KRIZNIK Drago, MLINAREVIČ Zoran, BIKOŠEK Cvetko
– Vsi TOZD Kotli; KOLAR Zdenka, GRUBOR Slobodan – oba
TOZD Odpreski; ZUPANC Nada – TOZD Radiatorji; JAGER
Vinko – TOZD Vzdrževanje.

Iz OD so odšli:

ŠPINGLER Rudi, CVIRN Marjan, BLASSUTO Dušan, MARIČ Slobodanka, KARO Rosita, KOBALA Jožica, MEDENICA Dragica, MASTNAK Darinka, SIMIČ Milica – Vsi TOZD Posoda; ZEČIRI Fehmi – DS SS Nabava; KRAČUN Jože – TOZD Kotli.

UMRL JE

SOVIČ Mihael, TOZD Posoda.

Upokojen je

CVIRN Konrad, TOZD Orodjarna.

PREMEŠČENI IZ TOZD V TOZD

MARČEN Nada iz TOZD Posoda v TOZD Radiatorji, GAJČ Nedeljko iz TOZD Vzdrževanje v TOZD Posoda, KOTNIK Roman iz TOZD Orodjarna v TOZD Kontejner, KLINC Franc iz TOZD Orodjarna v TOZD Vzdrževanje, BINČL Avgust iz TOZD Kontejner v TOZD DS SS razvoj, ROMIH Rado iz TOZD Kotli v TOZD Kontejner, KRAJŠEK Alojz iz TOZD Kotli v TOZD Orodjarna, DORNIK Janko iz TOZD DS SS nabava v TOZD Kotli.

POROČILI SO SE

PANTNER Brigita – JAGER, TOZD Kontejner; RATAJC Mihaela – ZORKO, TOZD Posoda; KORPNIK Biserka – ČREŠNAR, TOZD Kotli.

Dokumenti, sprejeti na kongresu ZSJ podpirajo med drugim, da je krepitev in razvijanje splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite, organiziranje in pripravljanje delovnih ljudi in materialnih dobrin za obrambo svobode, celovitosti in neodvisnosti države, varovanje pridobitev naše socialistične revolucije in varstvo socialističnega sistema enoten in trajen interes delavskega razreda in delovnih ljudi naše države.

Zato je kongres ZSJ naložil svojim organizacijam in članstvu, naj še naprej vztrajno skrbijo za to stvar kot za eno svojih najpomembnejših nalog. Organizacija sindikatov se bo še naprej zavzemala za večje podružbljanje splošne ljudske obrambe in družbene samozščite, kar naj bi delovnim ljudem zagotovilo večjo udeležbo pri uresničevanju ustavnih pravic na tem področju. Te pravice in dolžnosti morajo uresničevati v temeljnih organizacijah združenega dela, krajevnih skupnostih in po svojih delegatih v organih samoupravljanja in skupščinah družbenopolitičnih in interesnih skupnostih, zato da bodo kar najneposredneje vplivali na politiko, programe in tokove obrambnih priprav družbe in razvijanje vseh drugih oblik družbene samozščite.

Stališča sindikata temeljijo na tem, da mora vsak delavec poznati svoje naloge in dolžnosti in biti, tako kot je sposoben za delo in samoupravljanje, pripravljen tudi na obrambo in samozaščito tega, kar je ustvaril v svojih delovnih razmerah. Do tega ne pride samo od sebe, brez vsestranskega idejnopolitičnega in vojaškostrokovnega usposabljanja neposrednih proizvajalcev in delovnih ljudi, zlasti mladine in žensk, saj je to, kot vemo, glavni pogoj za uspešno upiranje kakršnemukoli ogrožanju temeljnih vrednot in interesov naše socialistične samoupravne družbe. Dokumenti kongresa ZSJ poudarjajo, da je treba razvijati še več sodelovanja z JLA, posebno pri usposabljanju kadrov, gojenju revolucionarnih izročil in razvijanju jugoslovanskega socialističnega rodoljubja, izbiranju kadrov za vojaške šole, akademije in šole za rezervne vojaške starešine, izvajanju skupnih vaj enote teritorialne obrambe in JLA ter pri drugih zadevah. Pri tej dejavnosti sindikat ni sam. Narobe, pri obrambnih pripravah morajo sindikat, ZK, socialistična zveza in druge družbenopolitične organizacije delovati usklajeno od temeljne organizacije združenega dela in krajevnih skupnosti do družbenopolitičnih skupnosti.

	ANGLJSKO IMENO	OSEBNI ZNAČEK	SURANEČ	FRANČOSKI SLIKAR (CAMILLE)	IZDELEK	
STAV	ČIN V LISTIH					
	DRAŽILEC					
VISOK KOSARSKA						
DEL ŽIVALI		OČE	TRAVNIK ZA KOŽENJO	PAS PRI KIMONU		
ZEMLJE VILNA KVAJALA				KANON		
				NAUKO DELU Z AVTOMATI		
POREDEN OTROK					RADIO ZVANOST S SESTAVI SHOW	
RASTLINO- SLOVJE						
GROBO DOMNE KUSHO		OBČUBA				
		VRATCA				
ROBERT ALTMAN		NARME- LADA			IT. FILM REŽISER (REUNATO)	
	ŽOŽITEV	ŽIVAHN ŽEN. IME IGRALKA DIETRICH				
	VRSTA PEVELA					
FILMSKA ZVEZDA			VZHOD (ZEMELJA) DEŠNITEV			
ZBOR TREH PEVCEV				TORINO		
				SLOVENSKI PISATELJ (LJUVAN)		
IZGUBA VIDA						
SLOVENSKA PESNIČKA (MAJDA)		PRIMORSKA ŽIVAL	DOBES- NEN PREVOD			
SI. LIT. ZABOV. LEGISA			VEŽA			
			KRAJ PRI NOVEM PAZARU			
PISMEVO POTRDILO			ČREČAK			HEDEMET
			KRAJ PRI VRANSKEM			KLIČANCA
SELEN	MESTO V SVICI	PISMEVO SPOROČILO				
POSLU- ŠALSTVO						
	NEPRAVI OČE				PLETENA KOŠARA Z POČAJEMA	HRIB PRI BEOGRADU
	ŠKOFAR, ŠKARLEČ KRAMPI	TORIJEC				
KONTAKT			RIMSKI ŽOLN OLIMPIJSKE IGRE			
GREKA BOGINJA DUTANJE ZARJE		PISATELJ HIDUALES				
		TANTAL				
PREK- LOPNIK						
LOČILO NA KROVU STAVKA			LUKA V ALŽIRIJI			

— Ob odhodu v pokoj se zahvaljujem vsem sodelavkam in sodelavcem TOZD Posoda – izdelovanje ročajev, za iskreno pozornost in dragoceno darilo, ki mi bo lep spomin nanje.

Obenem vsem skupaj želim še veliko delovnih uspehov, zdravja, medsebojnega razumevanja in osebne sreče.

DROLLE Fanika

Časopis izhaja dvakrat mesečno kot glasilo delovne organizacije EMO Celje in ga prejemaajo vsi člani te delovne skupnosti brezplačno. Ureja ga uredniški odbor.

Glavni in odgovorni urednik: Viki Klenovšek. Tehnična oprema: Jože Kuzma. Naslov uredništva: Celje, Mariborska 86, telefon 32-112, interna 262. Po mnenju republiškega sekretariata za prosveto in kulturo Ljubljana, je časopis oproščen plačevanja davka od prometa proizvodov (št. 421-1/72 z dne 22. 5. 1973). Tisk in klišeeji AERO Celje.

HUMOR

Pijanec pride k šaltru na železniški postaji:

»Dajte mi eno karto.«

»Za kaj?«

»Dajte mi najprej spisek, da vidim kaj nudite!«

»In zakaj ste taščo oklofutali prav v Postojnski jami?« vpraša sodnik.

»Tam je tako prijeten odmev.«

Gost vstopi v bar, s prstom pokaže na mrtvo pijanega človeka in naroči točaj:

»Isto!«

»Kaj pa se je zgodilo z vašimi ušesi?« sprašuje zdravnik bolnika.

»Ja to pa je od priprav za pričakovanje novega leta...«

»???«

»Preprosto. Medtem, ko sem likal hlače je pozvonil telefon. V naglici sem namesto slušalke prislonil k ušesu likalnik.«

»Dobro, to je poškodovalo eno uho, kaj pa se je zgodilo z drugim?«

»Podobno, ožgal sem ga, ko sem klical dežurnega zdravnika.«

Dve nune igrajo nogomet. Ena izmed njiju zgreši žogo:

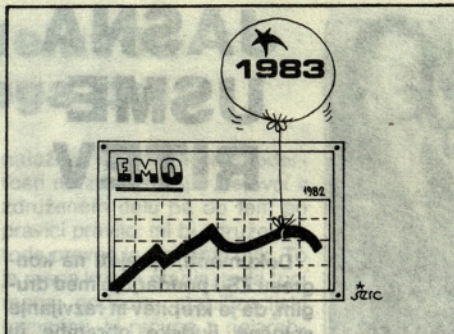
»Preklet! Zgrešila sem.«

»Če boš tako nadaljevala te bo ubil grom«, reče druga.

Nato prva zamahne da brčne v žogo, zgreši in zopet zakleje. Naenkrat pa se stemni, iz oblakov švigne strela in udari v drevo poleg njiju.

Nato se zasliši glas:

»Preklet, zgrešil sem.«

»Pomisli, tisti Peter, ki stanuje v nadstropju nad nami ima v svojem stanovanju pravi kokošnjak,« razlaga sodelavec Vlado svoji ženi.

»Pa ima tudi petelina?« vpraša ona.

»Ja, seveda, se razume.«

»Ojej, jaz pa se že tri mesece zdravim pri psihologu, zaradi tega, ker vsako jutro slišim kako nad nami kikirika petelin!«

Privatni obrtnik je prišel na davčno upravo, da plača zaostali davek. Še prej pa vpraša davčnega uslužbenca:

»Ali vi sprejemate napitnine?«

»Kaj, ali ste vi pri sebi?« se zaprepasti uslužbenec, »to sploh ne pride v poštev, kaj si pa vi mislite?«

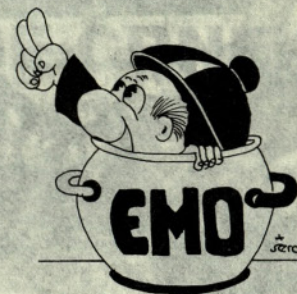
»Oh, lepo, zelo lepo od vas, potem pa lahko obdržim svoj denar, sem namreč gostilničar.«

Dvoje mladih se sprehaja ob bregu Savinje.

»Oh, ko bi imel vsaj malo več hrabrosti!«

»In kaj bi tedaj?«

»Ja, takrat bi pa vzel trnek in bi lovil ribe, četudi je prepovedano?«

Srečno

Modre in manj modre

Kmetje so zadnje čase zopet pobožni. Ko zagledajo kmetijskega strokovnjaka v vasi se prekrizajo.

Na vaških njivah najbolje uspevajo – vikendi.

Jaz poznam svoj življenjski cilj – iz službe naravnost v gostilno.

Odslej bodo tistim z diplomo fakultete, široko odprta vrata – v kavarno, tramvaje, avtobuse, gostilne...

Ne izbiram službe. Važno je, da se nič ne dela.

Škoda, da so večne ljubezni tako kratkotrajne.

Moški ideal, nedolžna, izkušena ženska.

Moški v zadnjem času tako hitijo za kavo, bencinom, oljem in praški, da ni nobenega več, ki bi letal za ženskami.

Mnogi smatrajo, da se Leninova misel: »Delati, delati in samo delati... nanaša samo na honorarno delo.«

To je bila ljubezen na prvi pogled, potem pa se mu je vse pooblačilo.

Dobri nogometaši so kot dekleta – na igrišču imajo vedno spremljevalca.

Njen mož je pravnik, vara pa ga s švercerjem kave.

TRIJE OBRAZI ENEGA AKTIVISTA

1. Sestanek v proizvodnji

»Tovarišice in tovariši. Gospodarska situacija je resna in od vseh nas zahteva najbolj temeljito razpravo. O tem je bilo že veliko govora – narejenega pa bore malo. Predvsem, se mi zdi, je treba resno pretresti delo strokovnih služb, ker so tam največje rezerve. Tehnološka (ne)disciplina, varčevanje z materialom, slab izkoristek delovnega časa in tako dalje. Z rešitvijo teh problemov se da največ prihraniti. In, strokovnjakov za to ne manjka. Menda bo res držalo, da je njihov delovni učinek majhen. V proizvodnji se to še kako občuti. Proizvodnja lahko in mora zahtevati, da se tudi tam gor' začne drugače delati. Brez proizvodnje tudi onih, tam gor' ni treba, ne bi imeli kaj delati. Če se v proizvodnji trdo dela – naj delajo tudi v strokovnih službah...«

2. Sestanek strokovno posvetovalnega organa

»Tovarišice in tovariši. Gospodarska situacija je resna in od vseh nas zahteva najtemeljitejšo razpravo. O tem je bilo že veliko govora – narejenega pa bore malo. Predvsem, se mi zdi, je treba pretresti delo v proizvodnji, ker so tam največje rezerve. Tehnološka (ne)disciplina, varčevanje z materialom, slab izkoristek delovnega časa in tako dalje. Z rešitvijo teh problemov se da največ prihraniti. In delavcev ne manjka. Menda pa bo res držalo, da je njihov delovni učinek majhen. V strokovnih službah se to še kako občuti. Zahtevati moramo, da se tudi tam doli začne drugače delati, kajti brez strokovnih služb tudi proizvodnja nima kaj »praskati«. Če se v strokovnih službah trdo dela – naj delajo tudi v proizvodnji...«

3. Sestanek na občini

»Tovarišice in tovariši. Gospodarska situacija je resna in od vseh nas zahteva najbolj temeljito razpravo. O tem je bilo že veliko govora – narejenega pa bore malo. Predvsem, se mi zdi, da je treba resno pretresti delo v delovnih organizacijah, ker so tam največje rezerve. Na primer: močne, a neučinkovite strokovne službe, slab izkoristek delovnega časa, sestankovanja in tako dalje. Z rešitvijo teh problemov se da največ prihraniti. In takih delovnih organizacij je veliko, zato so rezultati kar naprej slabi. V poročilih, ki jih obravnavamo, se to še kako vidi, zato lahko in moramo zahtevati, da se tudi tam začne delati drugače, kajti brez občine bi vse tovarne propadle. Če se na občini dela, naj delajo tudi v tovarnah...«

Naj to voščilo tu, na zadnji strani emajlirca, bo malo smešno in veselo, da v prihodnjem novem letu spodbuda bo za delo.

Vsem suhim želimo, da bi se zredili in debeluhom, da bi kakšno kilo izgubili.

Sodelavcem vsem pa mi želimo, trinajsto plačo, v juniju kuverto debelo, polno regresa in po možnosti še kakšen bon za bencin za povrh.

Vreme najlepše čez vse poletje, da se lahko ob morju razlega emovsko petje.

Znanim neznancem velja naj voščilo. Vse v novo leto vabi vabilo, da skupno bi delo bilo nam vodilo in rangno nam vrednost bi vsaj podvojilo.

